

תהתמלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

צ'רונים בימים אלו לצאת לדחוב, למצוא יחודי ולומר לו:
חקשג - אתה צר'ד לבנות ביחמי'ק לכל העולם כולו.

ראר שטוד 9

ערב שבת קודש פ' מטות-מסעי
הי' תהא שנת סגולה

של

ידי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

'קדו המיליון'

שע"י 'מרבז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ובמיוחד – ע"י הרוספה באהבה ישראל ואחרות ישראל, ירהציל החדה":

לכל לראש – שכארא ישראל כולל את עצמו עם היצור כולו ("הערה"), כפי שאומר בהתחלת היום "הירני מקבל עלי מצוה עשה של אהבהתג לרעך כמור", שכולל את עצמו עם היצור כולו, כן, שגם עבודתו הפרטית נעשית "מעשינו ועבודתינו" דכלל ישראל.

ועוד ועיקר – שמקיים הציורי דיאואהבה לרעך כמור, כמור ממש, בתנועה בפועל, ע"י שמשהדל בטובתו של הולוה התצבור (1) הן בענינים גשמיים והן בענינים רוחניים, ע"י הפצת החורה וההרות, ובאופן די"העמידו תלמידים הרבה⁸⁶.

יב. והראה מיוחדת לעסקני ציבור – שעליהם מטולה/יחור האחרות די"העצילו הערה":

עסקן ציבורי, שנבחר ע"י היצור, היינו, שכמה וכמה אנשים, ש"אין די"עוניהם שוות⁸⁷, באו לרעה אחת וכחור⁸⁸ בפלוגי כן

בבשר שכן ריון ישן (ראו טשוויץ ואה"ז אורח סמי"ב), היינו, שהתענג חודר ומשך גם בפנינים גשמיים שבהם מתענג הגוף הנשמי – מוכן, שכיום השבת ישנו רק העין חסוב די"בין המצויים".

ועל השלום (שם מ"ח), ולחצי גם מסתם החפשה (כמלת חפ"ד) – באמת במשפט ובצורה ("רמי" ד, ב).

(83) קודשים יט ית.
(84) ראה לקיי"ש חכ"ה ע"י 374 גש"י.

(85) שער המורה בחולות, ועוד.
(86) אבות פ"א מ"א – רמק שלומדים שבת זו.

(87) ראה ברכת תת, רע"א, פתרון לח, א, ועוד.
(88) ופסוק אצל בני שחולקי הדיעות שביניהם הם יותר מחולקי הדיעות שבת בניאים חסם כנראה במחש, ובמאמר העולם – ע"ד הצעות – שפ"ד יהודים יש שלט דעות: שתי הדיעות של כל א ל מדים, ודעה שלישיה – שכל א אומר "איפנא מסבא" מברך חברי.

(89) ובפרט בניי שאצול ישו העין דברורה ופשיה באמת (ראה לקיי"ח אמור לח, ב ובכ"ט).

(90) וכל שגול ציבור החרוים בו, רק נשכחתיים בו יחיד מפסם אחת – ה"ז שולל עוד יותר את האפשרות ששנו בתערה החתיי ובשונותיו של הנבחר.

3 דבר מלכות

יהודי צריך לעזור רצון למעלה להביא תוכף ומיד את הגאולה / משיחת ש"פ מסעי התשד"מ זמן הגאולה

6 להתוכנה? – חבל על הזמן... / הזמן הנוכחי באור הגאולה המעשה הוא העיקר

8 לימוד הל בית המהירה / הוראות למעשה בפועל ניצוצות של משיח

10 מטות-מסעי יחד / פתגמים קצרים בעניני גאולה ומשיח "זילוחים מלחמת ה' - וינצח"

עניינו הוא למחות / שיחות בעניניי שלמות העם והארץ 14 כתי"ק – פרסום ראשון

המאורע שאויע לכעש"ט בש"ק ל"ז תמוז / בילנמיים מכת"ק של כ"ק אדמו"ר מה"מ שלטי"א

מערכת "יחי המלך"

במשורת: "מסטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"יק אדי"ש מה"מ יוצא-לאור על-ידי: תלמידו ה"קבוצה", "חייילי בית דוד", ישבת תורת'ל המרכזית, "בית משיח" 770 סניף אהל"ב: 11213, Brooklyn, NY #38, Kingstons Ave. • טלפון: 778-6670 (718) סניף אויף הקודש: שביב האמנותה 9/1, קרית-שמואל. מיקוח: 26385 • טלפוקס: 840-3153 (04) דואר אלקטרוני: yeh@netvision.net.il • אינטרנט: blind: www.moshaich.net http://

מופץ לשיחות בארץ ובעולם על ידי הרה"ח ר' חיים ויגר לע"ג אמר, מרת רחל בת ר' אברהם ליפא וויזיל, נפטרה ביום ד' סיון התשנ"ט, תנאבה.

יהודי צריך לעזור רצון למעלה להביא תיכף ומליד את הגאולה

אע"פ שנמצאים בגלות, ובפשטות – כיון שזהו רצון הקב"ה עכשיו שבנ"י יהיו בגלות – אעפ"כ אומרת לנו המשנה הוראה – "עשה רצונו כרצונך": יהודי צריך לעזור רצון חדש אצל הקב"ה, שרצונו של הקב"ה יהי "כרצונו" של בני ישראל – שצריכים לצאת מהגלות תיכף ומליד! • ומה שטוען – שאין זו הדרך שלו לתבוע ולעורר רצון חדש אצל הקב"ה, ולצעוק "עד מת"י ו'זאל שזין זיין די גאולה", והוא סומך על הרצון של הקב"ה, וכאשר הקב"ה ירצה, הוא יציא את בני מהגלות? • אומרים לו שזוהי הוראה במשנה – "עשה רצונו כרצונך": תפעל רצון חדש אצל הקב"ה, "כרצונך", שייצאו כבר מהגלות, ועל"ז שאתה צועק באמת שרוצים כבר את הגאולה – פועלים אצל הקב"ה הרצון להוציא את בני ישראל מהגלות! • תרגום חפשי משיחת ש"פ מסעי ה'תשד"מ – בלתי מוגה*

הנהני: "ועד הנחות המתמיים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

המשנה בפרקי אבות אומרת: "עשה מצות לא תעשה (בדרך דחי, לא בדרך רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצוני".

הענין של "מילי דחסידותא" בזה – יובן מקום³, כמבואר בחסידות⁴ הפירוש בזה, שיהודי פועל רצון חדש אצל הקב"ה (ולא רק מקיים רצון ה' מלפני²). שחלף הזן על מצות עשה (בדרך עשיל) והזן על ואת זה אומרת המשנה כאן – בתור "מילי

* מובא בזה בקשר עם פרק ב' בפרקי אבות שאומרים
כת. ת.
3) לשת חזיל בכותל לה, ב.
4) דאה לקי"ת אמור לב' ד ואלך. שלח מג. א. בלק סט, א. ברכה צט, ג. ובפ"מ.
1) פרק ב' (שאומרים בשבת זו באה"ק) משנה ד'.
2) תח"ל ופרש"י ויקרא א' ט. ספרי ופרש"י פינחס

המלאויע שאויע

לבעש"ט בש"ק כ"ז תמוז

לפינו ב' צילונים נדירים: א) מנענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשאלת המנחים אודות הוספה לשיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מני"א, כ"ז תמוז ה'תשמ"ב בקשר עם ההוראה הגלמדת מהקביעות דשבת מברכים מני"א בכ"ז תמוז (נדפס בהתעודות תשמ"ב ח"ד ע' 1909 בשוה"א). ב) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מני"א ה'תשמ"ט, בענין ההוספה באהבת ישראל בימים אלו (נדפס בספר השיחות תשמ"ט ח"ב ע' 604)

הצילונים הוקטנו מוגדלם המקורי

בנוגע למע שדדבר ע"ד יום כ"ז תמוז (הקביעות דש"פ מני"א ש.י.א.) – אס יש להעיר¹ מהמחסי"ח הוברת י' ע' כד יש ג' פתחים פתופים דולתא² אופי' וזינא קרי זה נצחו את המהאנטיסטן ולכן "קבלנו צלינו ועל זרענו...מקנה ועל עולם לעשרים יום שוב יום שמה ושמה". דלכאורה: קביעות י"ש בחזון דבין המצרים הוא כמו הקדמה לענין יתפכו לשמה, וזה שידר לענין אמצע (שבת פנרביים) "מנחו אביהו

להלן פיענוח הכת"ק (בא בהגדה):
צילום א: כ"ק אדמו"ש מה"מ מתח שני קוים תחת התכתב"ה שני" וכתב: 1) מלי"ז (2) מלי"ז – למחרת עורה"פ וההוספה בהראשון מיום [ה' פ' ואתחנן], בהשני – יום א' [פ' ואתחנן] שלפניו.

צילום ב: בקטע שלפני סעיף יב הוסיף הרבי: כמודך כפשוטו ממש... ושל הציבור.

בקטע לאחמ"ל: שעלילהם מוסלת עוד יותר האחריות.
 בהערה 88: ע"ד הצרות – שאצל שני יחדים.
 בהערה 89: דבחירה הפשית אמיתית.

ד. וכמדובר ריבוי פעמים בארוכה, זה ענין של פיקוח-נפש, ובאים ומסיחים את הדעת מזה, ורוצים להשלות שהמדובר הוא אודות "לאו" של "לא תחנם", ומטשטשים את טענת אלו הטוענים שהמדובר הוא בפיקוח נפש, למרות שאלי הטוענים זאת הם מומחי צבא ובטחון, ומוניעים רעיון זה מאחר שרוצה להציל יהודים מסכנה, הם מעמידים את עצמם שלא לאפשר לשני להשתדל בזה, ועד כדי כך, שיעוד רוצים להשלות את אותם הרוצים למנוע סכנה – שאי-פעולה היא מצות עשה מן התורה, וישע"י² יעמידו תלמידים יראי-שמים. ואחת הדוגמאות, המרא אה עד היכן הדברים מגיעים, היא: הרי ידוע על אחד שהפריז בגלוי, שידעו שארץ ישראל משופעת בנפט, וכך שמע ממוחה – ולכן שלום זה השיג, זה יציל נפשות, ואין שום סכנה וכ'.

ואני אז אמרתי, שלא היו דברים מעולם, זה היפך המציאות, ועד שסוף כל סוף "אמת מארץ תצמח", ולמרות שלא מרשים להדפיס כמה וכמה דברים, הרי עתה זה דבר שאי-אפשר להסתיר, זה כבר הודפס בכל העיתונים, שהמומחה המדל בענין הזה . . . אמר בפירוש שאם יבצע את מה שמתכננים – אזי לא רק שלא ישאר מספק נפט, אלא עוד יצטרכו לקחת תשעים ושמונה אחוזים ממדינת אחרות.

וכאשר הוא הכריז שבטחית לגמרי בנפ, הכחשתי אותו בשעתו שזה היפך המציאות, ובכל זאת הוא ממשיך לדודד את ה"שופטי" (חרב) שאצלו הוא היועץ, שלכן הם פוסקים לאח"כ דין שהוא היפך המציאות.

וזה לא דבר שנתחדש עתה, אלא ה"יועצים" עצמם ידעו זאת מקודם, אלא שעתה זה נופס בעיתונים – שלא רק שאין (לנו מאה אחוזים) מספק נפט, אלא בקושי שני אחוזים! [מדוע אני אומר על שני האחוזים "בקושי" – מכיון שהיום הם שני אחוזים, אבל מכיון שהודיעה לפני הולכת וגוברת, מחר הם יהיו פחות, ומחרתיים יהיו עוד פחות משי אחוזים, כי הדרשה – לא לעניי 'לוקסוס', אלא לעניי בטחון – תגדל].

לפחות שעכשיו, יטילו ("שופטי") את הפסק-דין שנסמך ע"י שיש לישראל מאה אחוז נפט – אך גם זה לא עושים ולא רוצים לעשות את זה.

ח. ויהי רצון, וכמדובר, שהחית ורואים שאין לנו שום צעה נגדם – זה גופא סימן והוכחה שאין זה ענינו, אלא ענינו הוא למחות – שזוהי לא דעת תורה! זה ענין של היפך התורה, והיפך פסק-דין גלוי בשולחן-ערוך הל' שבת שצריך לייטל נשק ולא להניח להם להתקרב לעיר הסמוכה לגבול, ואפילו אם זה בחיל'ל, אין לה קשר לאיסור של "לא תחנם", ולא ל"אל תתגרה בגוי דרוז" או בגוי קטין, וכן בכל העניינים שמדיבקים להם למרות שבעצם אין להם כל קשר, וכן אין לה קשר לג' השבועות ולכל העניינים.

אלא זה קשור לענין אחד ויחיד, אבל שהוא ענין עיקרי – "פיקוח נפש" של כמה וכמה מיליוני האל, ה"ל"ת, "וישמרו ה' צורם ויארץ ימיהם ושונתיהם בטוב ובבעינים".

וכל אלו שמתנהגים בצורה הפוכה – שהקב"ה ימחל עונם, ויוריד אותם מנסאותיהם, וישיב במקומם, כדלעיל, "שופטי" כבראשונה ויועציקי כברחיל'ל", בעגלא ירדן בביאת משיח צדקנו. (תרגום חפשי מ"ש"ר ש"ר 9 טעות-חשיב ה"חש"ט - בלתי מתנוג)

"כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם"⁵, כולל ללב האדם העליון – פעלים אצל הקב"ה רוצון להוציא את בני ישראל מהגלותו יכולים הרי לשאול – אמת אמנם ש"עשה רצון כרצוני", להוציא את בני ישראל מהגלות, הוא דבר טוב, אבל אולי זה לא דבר הקשור לעבודת השם, שזהו העיקר אצל יהודי – "אני נבראתי לשמש את קונו"⁶?

ממשיכה המשנה – "עשה רצון כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצוני"; עשיית רצון חדש אצל הקב"ה (בדל"ד) – להוציא את בני ישראל מהגלות, הוא גופא ענין של עבודת ה' לשמש את קוני – "כדי שיעשה רצונך כרצוני".

ואדרבה: זהו ענין הלי נעלה בעבודת השם – עבודת השם המתבטאת בעשיית רצון חדש אצל הקב"ה – הענין ד"לעוה דלעוקי"⁷.

במילא אומרים ליהודי: מה אתה צריך לעסוק בעבודת השם בעניינים שבאים למטה בעולם ע"י ספירות, מסכים, פיסאות וצמוצמים, באופן של שביעה, נפילה וירידה כו' – כאשר ביכולת לעבוד את הקב"ה בענין ד"רעוה דרעווי", לעשות רצון חדש אצל הקב"ה שהוא יוציא את בני ישראל מהגלות וכי"ב – "עשה רצון כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצוני"⁸.

תלך מעבודת השם שיהודי צריך לעשות רצון למעלה – "עשה רצוני כרצונך" – להביא תיכף ומיד את הנאולה האמיתית והשלילה

דוחסיתות" – "עשה רצוני כרצוני": ע"פ דין, יהודי לא צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה. אבל ע"פ מדת החסידות "עשה רצוני כרצוני", יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, שהרצון של הקב"ה יהי "כרצוני", כרצוני של היהודי.

ואחד מהענינים בזה: אע"פ שנמצאים בגלות, ובפשטות – כיון שזהו רצון הקב"ה עכשיו שבוני ישראל יהיו בלות – אע"פ אומרת לנו

המשנה הוראה – והטועה בדבר משנה חור, כיון שלא שייכת טעות במשנה – ש"עשה רצוני כרצוני": יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, רצונו של הקב"ה יהי כרצונך של בני ישראל – שצריכים לצאת מהגלות תיכף ומיד!

ומה שטוען – שאין זו חרד של לתביע לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, ולצעוק "עד מתי" ו"אָל שוין זיין די גאולה"⁹ – שתבוא כבר הגאולה, והוא סומך על הרצון של הקב"ה, וכאשר הקב"ה ירצה, הוא יוציא את בני ישראל מהגלות?

אומרים לו שזהו הוראה במשנה – "עשה רצוני כרצוני": תפעל רצון חדש אצל הקב"ה, "כרצוני", שיעצת כבר מהגלות, וע"ז שאתה צועק ביימים שרוצים כבר את הגאולה, ובדברים היוצאים מן הלב נכנסים את הלב.

(6) קידושין פ"ב, ב.

(5) משלי כ"ז, ט.

"עשה רצונו כרצוני" - להביא תיכף ומיד את הגאולה האמתית והשלמה.

ויהי"ד שיעיזי שיהודים צועקים ותובעים עוד בזמן הגלות שהגאולה תבוא כבר - בודאי יפעלו אצל הקב"ה, ותתקן ומיד, עוד בלילות, יבניסו את האל"ף דאלופו של עולם ב"גולה", ונפעלת מיד ה"גאולה",

ומשיה צדקנו בא מיד, כמדובר לעיל - שמושיח בא מיד בשבת פ' מסעי תשי"ז בבית המדרש זה, ומתפללים כולם ביחד תפלת מנחה דשבת זו ב"מקיש אר' כוננו דידך"7, וברגע כממורא ממש!

כ"ק אדמו"ד שליט"א התחיל לנגן הלנון "זאל שוין זיין די גאולה": אח"כ רסו להשיצ' שרי לנגן יהי"ד כו' שיננה בהפ"ק במורה בימניו ותו חלקו בתורתך", ולאחרי' התחיל לנגן בעצמו "יעיט ועיט ויקאו"א".

7) בשלח טו, ז.

יש לך שמחה במשפחה?

יום הז'לדת, כריית, בר מצוה או חתונה...

יש לך את כל הסיבות להת הקדשה ב"יחי המלך"!

גם מתנה מקורית, גם הפצה כקנה מידה עולמי והוא העיקר, עיזי תקרב ותחיש את התנולתו של הרבי מה"ם שליט"א וזאת למרעיי: ניתן להלק את הייחי המלך" כמשורה כשמחה (כאשר על הכריכה הקדמית והאחורית יהי אפשר להוסיף לוחם)

כתובת: 778-6670 (718) כתובת: 840-3153 (04) **התקשר עכשיו:**

שכן מציינת, למרות שגל-ידי-זה יורדים לחי" ראש השיבה של אותה ישיבה - אך גם מזו לא מתפעלים!

והמצב בעת הוא שכבר הגענו לענין שהוא לא רק היפך מחינוך הכשר, המכונה בשם "חינוך דתי", אלא גם היפך בכלל מחינוך יהודי, ולמרות שאלו ענינים הצרכים להאמר, אך כיון שאינם בולטים של ישראל - שאימרו אותם אחרים.

והדבר המבהיל בכל זה, עד היום הם התודודו, והעולם לא מבחין, ואפי' מפתדים לומר להם שהם חורצים את דגם למטה - שהי סולי'ס מוכרח לבא לבחוריות, וזא לא בא בחשבון שיבחרו בהם - שזה הדבר היחיד שעלול לזעזע אותם.

כאמור, בנוגע לדן של מעלה - הם חושבים שיעשו תשובה, ואכן יעשו תשובה; למרות תגמור "האומר אחסא ואשוב אין מספיקו בדו לעשות תשובה", הרי מבאר אדמו"ר הזקן באגרת התשובה שרק אין **מספיקו** מלמעלה, אבל אם "דחק ונכנס" - אזי "אין לך דבר העומד בפני התשובה", ולכן חושבים הם - הם נהיו, פתאום, חסידים' של אדמו"ר הזקן... נחטוף עוד יום, ועוד שבוט, ועוד חודש, כמו שמתמשים עם זוכרית לבנה שאפשר להשתמש בה רק יום אחד, ולמחר היא תשבר, בכ"ז משתמשים בה היום - ובגלל חשבון זה לא מפתים מיים חדין.

אך מה כן מזעזע אותם - העובדה שביים הבחירות הם עלולים לא להבחר. ובביתיים, אין אומץ לחוריד אותם מסכנותיהם **עכשיו**, ולהשיב במקומם מישחו אחר, אפילו שלא יהי' בעל תוקף גדול, אבל לכל הפחות שיהי' לו תוקף כזה - שכיבואו אליו ויראו לו שהתה הוא עשה דבר שאסור מן התורה, ועד כדי כך שהוא מג' דברים די"הת ואל יעבור" וכי' - יהי' לו את התוקף לעשות לפחות מה שכתוב בתורה על "הירא ודך חלבי"; "ילך וישוב לביתו",

ולא לנצל את מעמדו ומצבו כדי ש"ימס את לב אחי כלבב" - שהם גם לא יעשו כלום, וגם לא ימחו. ועד שמהתגמה זו משתלשל ענין מבהיל ביותר, שאין כדאי להאריך בו, מספיק מה שדובר כבר, ואולי גם בה' חי' צורך לקצר.

ג. ויהי"ד, שייסיפו ב"משפט" ו"יבדקו", מובלי הבט על התנהגה המבהילה, ולהסיח דעת מהם ומתמונם מכיון שעלולם כבר אין השפעה, מכיון שהם עומדים בשלחם ועבר ושנה, וגם שוליש וארבע פלמים, וגם פעם חמישית, ואין לדבר סוף, ולכן זהו ענין של הקב"ה, אי-אפשר להסתדר אותם מצד סיבות שונות ומשונות.

וע"פ מארז"ל שהם רצים ואנו רצים", שיהי' "אנו רצים" ללמוד התורה וקיום המצוות בהדרג, מתחיל מפרקה ולמוד הלי בית הבחירה, שיעיזי יהי' "השיבה שופטיך כבר אשונה ויעצייך בבחוליה" (שהשופטים יהיו "כבר אשונה") שירושלים נקראת "עיר **הצדק**", והיוצעים להשופטים ג"כ יהיו "כבר אשונה", כהיוצעים שהיו אז, ולא שמתהיגים אותם ר"ל לאן שהם הובילו אותם כעת, שלא זו בלבד שהיוצעים מצייגים לשופטים שהמדובר הוא אדות "שעורים" כאשר המדובר הוא אדות "חסים", אלא שעוד מצייגים בפניהם מצאנות אחרת שאין לה קשר כלל להמדובר - שלא מן הענין ("בדרי דאונא") כלל.

ענינו הוא למחות

תרגום הפשי ללשון הקודש - בערכת מערכת "הי המלך"

א. אמנם אין ענין, ובפרט במוצא שבת, לצער יהודים ולהכיר ענינים שהם הופך זכות של ישראל, אבל מכיון שמוצאם בשלישת השבועות, ואין לו יום שאינו מרובה משל הבית וכו', שמיים ליום מתווסף יותר בענינים שהם הופך מ'עליון בקודש', ומתחפץ על זה בכמה לירות שמקבלים ומכסים על ענינים מבהלים!

עד כדי כך לא יכלו לשער, אפילו כשהיו דתיים שאינם חרדים כמו אלה של עכשיו, לא ה' להם את התוקף לחפית ולכסות על ענינים כאלה, למרות שעל כמה ענינים כן הסתירו. אבל עכשיו, התווסף שהיכן שמקבשים 'הכשר' - מקבלים; חוץ ממתני שלא מבקשים או שמדובר בדבר שאף אחד לא יוכל לסבול - אך גם אז שותקים בשתיקה גמרה, ומשיימים עצמם כלא יודעים מהדברים המתחשים שדוקרים את העיניים, רחמנא ליצלן.

וכאשר זה נדפס ומתפרסם בעיתונים וכבר לא יכולים להשתטט - הם מתחילים להתנצל באמתלאות ותדויעים שונים ומשונים, ונחלשיון הידוע בראשונים, שהמליה "אמתלא" מורכבת משיג מילים: "אמת - לא".

אזתו אחד בעצמו יודע שאין זו הסיבה האמיתית, והוא יודע גם שהשומעי יודע שאין זו אמת, אך אעפ"כ, הוא הרי אדם גדול, והוא לא יכול להשאיר דבר מוקשה על עצמו - ולכן הוא חייב לומר איזו-שהיא אמתלא - "אמת לא".

ולשקמים לוי, היתכן, איך הרהבת להשתק דבר כזה? הוא עונה: כאן הייתי עסוק בתורה, וכאן ישנתי, וכאן הייתי עסוק בצרכי ציבור וכו', וכל זה, אפילו כשמוכיחים לו שסיפור לו על זה והוא עצמו השתק זאת, ומביאים את אותו אדם שהוא פקד עליו לשתק כדי שיהי לא יפריע לתקציב של הישיבה,

- שזה הופך התורה, והיפך האנושיות, והיפך שכל הפשוט; והעיקר, שגם לפי חשבונם הם, הרי סוף-כל-סוף הצעבור יתפוס מה קורה, והרי סוף-לסוף יגיע יום הבחירות...

ב. אנשים אלו הם (כנראה) כאלו שהדבר האחד והיחיד שיכול להשפיע עליהם זה - כאשר אומרים להם שיבא "יום הדין".

ואין המדובר אודות יום הדין שלמעלה, כי על זה הם טוענים, שבי"ים הדין" שלמעלה יש להם מספיק זכויות:

הם מחזיקים ישיבה, ונותנים לה כמה לירות, ולישיבה אחרת גם נותנים מספר לירות, מורידים תקציב לישיבה שאינה מציינת להם ומסירים אי"ז לישיבה שהם בטוחים שינודו להם בדאשם, ועל כל ענין יאמרו "הן הן", ונעשה קודם לנשמע, עוד לפני שידעו במה מדובר. וכאמור, הם מוכנים להוריד כסף מלישיבה שאינה מציינת להם, ע"מ לתת לישיבה אחרת

להתולכח? - חבל על הזמן!..

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "הי המלך"

החוראה במיוחד משבת מברכים זה, בהתאם לכך שהוא שבת מברכים מנחם-אב: התורה אומרת "משכנס אב ממעטין כ"י", אבל כאשר עומדים בשבת **מברכים** מנחם-אב עם כל הששה לשונות של ברכה (שכ"א מהם כולל ריבוי פרטים) - מובן בפשטות, שהכונה היא שבשבת זו מברכים ש"משכנס אב" תהי' (במקום המשך המאמר שהוא בלתי רצוי, שתהי' **ברכה**, וברכה בכל הששה ענינים, שתוכן כללות כולם היא בפשטות - הגאולה האמתית והשלמה!)

וכידוע ה"קול קורא" של בעל הגאולה דחדש תמוז (החודש שבו חל תמיד שבת מברכים מנחם-אב): "**לאלתר לגאולה**";

שהפירוש ב"לאלתר" הוא כפשוטו - מיד ("גליק"י) "משית נא", "נא" ממש, ובכונה אנינו מבטא זאת בלשון הקודש, כדי שלא יחשב [באם אומר זאת בלה"ק] שבלשון הקודש תענין כבר ישנו ומשא"כ בשפת המדינה, אלא אדרבה: יתרון האור מן החושך דקא, שדקא מ"משית נא" בשפת המדינה - יתמלה יתרון האור!

בא ה"קלוגניקער" וטוען: כשם שהקול קורא "לאלתר לגאולה" של נשיא דורנו לא קייים מיד (מפני סיבות שונות ומשונות), ומאז כבר עברו 42, 43, 44 שנים - כך יוכל להיות גם עכשיו רחמנא-ליצלן!

אבל מובן שחבל על הזמן ללכת ולהתווכח עם "זקן ונסיל", הוא הרי "זקן" וגם "נסיל"... או עם אחד כזה שמדבר בשליחותו, או יותר גרוע - שהוא הופך ללבני שעל-ידו ה"זקן ונסיל" מדבר, ובפרט עוד אם יש לו ר"ל תענוג לשאל כאלו שאלות ולהכניס ספקות ש"לאלתר לגאולה" אין פירושו מיד וכ"כ"ב - שמוכן החורבן שזה מביא ל"עולם קטן זה האדם" של כזה בן אדם!

אלא זהו דבר ברור ש"לאלתר לגאולה" פירושו **מיד ממש**, כפי שנושיא דורנו הכריז ב"קול קורא" ונצוה לפסח ולחלופים זאת בחוברת של "אגודת חסידי חב"ד", שמוזה מובן שאין זה ענין השייר לעבר, אלא זה נוגע לפועל גם עכשיו, כיון ש"אגודת חסידי חב"ד" נמשכת עד היום הזה, שלא כדעת אלו האומרים שזה נפסק בשנת תש"י ר"ל, אלא גם אח"כ "זרעו בחיים" ובמילא "הוא בחיים"!

ובפרט אצל אלו שאינם זקוקים להגיע לידיעה ש"מה דעו בחיים אף הוא בחיים", כיון שהם מרגישים איך שנושיא דורנו חי אצלם - בין ע"י חלום, או הצלחה במסחר, או בזה שנופל לו לפתע הרחרח תשובה בעומדו בעמדם ומצב שהוא בכלל לא חשב בננוע לזה! - מהיכן מגיע הרחרח תשובה, הוא הרי לגמרי לא חשב על זה? אמת אמנם שמובא ע"ז ביאר ש"בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת כ"י", שזה גורם שיפול אצלי

חרחר תשובה, כמבואר בלקו"ת – אבל מדוע זה נופל אצלו דוקא ולא אצל השני, או מדוע אצל השני נפל רק החרח תשובה אחד ואצלו נופלים שניים או שלשה וכו'!? הרי זה בכלל שאצלו חי נשיא דורנו?

(תרגום חפשי משיחת ש"פ פניחס ה'תשמ"ה – בלתי מוגה)

צריכים לנסוע הלאה במהירות ולא להתעכב בדרך

הרי הולכים עכשיו לקראת פרשת "זאלה מסעי".

בלקו"ת הוא מקשה על מ"ש "מסעי" בלשון רבים, ולאחמ"כ הוא אומר "אשר יצאו מארץ מצרים", ולכאורה, הרי **ממצרים** ה'י רק מסע אחד, המסע מירעמסס לסוכות, ושאר המסעות של אחמ"כ הרי כבר לא היו "אשר יצאו מארץ מצרים", ומדוע אומר "מסעי" בלשון רבים? ומבאר בלקו"ת, שבכל המסעות עד לירדן ירחו, שזוהי הביאה לארץ, הנה מכיון שעדיין לא הגיעו לתכלית, הרי זה עדיין מצרים.

– במצרים ישנם מודיגות רבות, מצרים דלעו"ז ומצרים דקדושה, וכשנעצורים במקום, הוכן שלא יהי', ולא ממשככים הלאה – נמצאים במצרים. וגם שהוא התקדם ל"כ הרבה, הוא עדיין נמצא במצרים, כפי שנהגו פעם לומר על השעון, שהוא הולך והולך ואינו זז ממקומו. הרי ימים יוצרו ולא אחד בהם, הקב"ה נותן לבני-אדם ימים קצובים, שבכל יום עליו לפעול משהו. הוא לא נותן לו אף יום יתר או פחות, אלא הוא נותן לו ימים קצובים לפי-מדה, שבכל יום עליו לפעול משהו.

במלא יש לדעי שבמה שלא עשו כלום, והוכן שרק אחזים, הנה אין להסתפק ויש לעשות יותר, ובאם נלעזרים – נמצאים במצרים. וצריכים לצאת ממצרים ולנסוע הלאה, עד שיבאו לירדן ירחו, "דמורח וראי", בבאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

סוף-כל-סוף הרי נגיע למחוז חפצנו, וא"כ כאשר יודעים בראות שנגיע לשם, מדוע להיות זמן כה רב בדרך. הרי הטבע של כל אדם הוא, שכשאשר הוא יודע שהוא יגיע למקום מסוים, הוא אינו מעוניין בטלסול וטורח חרד מיותרים, הוא אינו רוצה להיות בדרך ל"כ הרבה זמן, הוא רוצה שזה יהי' כמה שיותר מהר.

ובפרט כשעושים חשבון שנוגע לא רק לעצמו, אלא נוגע לכל בני ישראל, כיון שישיראל ערבים זה בזה, בודאי שהוא לא ירצה לעכב בדרך את כל בני ישראל זמן מיותר, ויראג שזה יהי' כמה שיותר מהר.

ובפרט כאשר הוא יודע את הפס"ד של חמב"ם, שהעולם הוא שקול, ובפעולה אחת יכול להכריע את כל העולם לכף זכות, אזי החשוב תנ"ל הוא לא רק כדי למהר את הגאולה, אלא זה אפשרי שע"י פעולה אחת הוא יביא כבר על המקום את הגאולה, וא"כ בודאי שיש לפעול ללא הרף, לצאת ממצרים ולהגיע לירדן ירחו.

והקב"ה יתן ש"יהפכו ימים אלה ללשון ולשמחה", במהרה בימינו.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ סתות, מבה"ח מנ"א ה'תשי"ד – בלתי מוגה)

"מטות-מסעי" יחד

.. רחמי, כאשר נמצאים בסוף זמן הגלות, בסמיכות ממש לביאת משיח צדקנו (א"ט א"ט קומט משיח") – אין זמן לחכות ולהמתין משך זמן בין הענין ד"דבר ה' זו הלכה" (מטות) "לדבר ה' זה הקץ" (מסעי), היינו, שבשבת א"י קורין פ' מטות ובשבת תב' קורין פ' מסעי, אלא מ"דבר ה' זו הלכה" באים תכף ומיד ל"דבר ה' זה הקץ" – מטות-מסעי" **יחד**.

(משיחת ש"פ סתות-מסעי, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ב – בלתי מוגה)

צערם של בני"י נוגע לעצמות ומחות?

.. כאשר יחודי מתפלל להקב"ה ומבקש צרכי – אין זה משום שהוא מרגיש שדבר זה חסר **אצלו**, אלא משום שהסדרן זה נוגע **לעצמות ומחות**, מצד בחירתו במוף המשמי.

ועד"ז מובן בנוגע לתפלת ובקשת בני"י שהקב"ה יבטל את כללות ענין הגלות – שתפלה ובקשה זו אינה מפני שבנ"י מצטערים מענין הגלות, אלא מפני שאצעים של בני"י (צער הגוף הגשמי) נוגע **לעצמות ומחות**;

(משיחת ש"פ סתו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ב – בלתי מוגה)

שלא יתווכחו איתם, ולא יננסו איתם לשקו"ט

.. שלכן צריכים לקרב כל יהודי, ולא להתפעל מהמלמעיגים שצוחקים וכו', ושלא יתווכחו איתם, ולא יננסו איתם לשקו"ט, לא הם ולא המונים, כיון שמה שהם מקשים קושיות וכו', זה לא מפני שהם רוצים תירוץ, הם רוצים להקשות קושיא, שלכן באה בזה אחרה ובקשה, שלגמרי לא ינסו איתם לשקו"ט ויוכיחים וכו', כיון שפנימיות החוה"ע "עץ חיים היא", ש"לית תמן לא קושיא ולא מחלוקת וכו'", כמבואר באמ"ק (ס' כו').

(תרגום חפשי משיחת ש"פ סתו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

הנהמה של חודש "מנחם אב"

וכאשר בא חודש אב, ומכריזים שנמצאים בגלות ונית המוקדש נחרב, זה עצמו פועל ש"מנחם אב", שנופעל ענין הנהמה, ונזכרים שנותרו רק פכים קטנים שיש לסיימם, וכאשר יבררו את כולם ייצאו מהגלות, כיון שאף יצוץ לא ישאר בגלות, ו[חמב"ה] אוחז בידו של כא"י"א מירשאל, עד שיהי' באופן ד"פחות תשב", שלא יפחדו מאף אחד, ולא יצטרכו להתגונן מאף אחד, היות והחי' מלכנו, ויולכנו בקרוב ממש לגאולה האמיתית והשלילמה כו' בקרוב ממש.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ סתו"מ ה'תשי"ל – בלתי מוגה)

ביהמ"ח להרמב"ם – אזי יוכל כל יהודי לגשת למשיח צדקנו, ולשאל אצלו, ולחקור שיעם כל הכבוד למשיח צדקנו, שהוא מה"שמונה נסכי אדם" ו"שבעה רועים" וכו' – אך לכאורה בפרט זה משיח צדקנו לא בנה את ביהמ"ק כפי שמונו בהרמב"ם – וא"ל "מהיכן דתתנו?"

לשנות מפסק הרמב"ם?!

שהרי "זתורה לא בשמים היא" ו"לא הביישן למד" – ואם ליהודי יהי ספק באופן בניית בהמ"ק ע"י משיח צדקנו, הוא יכול וצריך לשאל אצלו.

ובדאי שלמשיח לא יהי שום תרעומת או רוגז עליו – כיון שידע שדרך לימוד התורה היא באופן ש"לא הביישן למד" – ובמילא בודאי יענה לו על שאלתו.

(משיחת ש"פ מטו"מ ה'תש"ח – בלתי מוגה)

אתה מוכרח לבנות ביהמ"ק לפני העולם כולו?

. והעיקר הוא – להשתדל בימים אלו ללמוד את החלק בתורה שקשור עם ה' ה' בית הבחירה, וכן לפעול על כל שאר היהודים, שגם הם ילמדו ה' בית הבחירה,

כיון שעיי"ז בונה כל יהודי את ביהמ"ק, שהוא היסוד דכל העולם כולו, כמבואר בדברי חז"ל שבקדש הקדשים שבביהמ"ק על הר הבית היתה אבן השתי"ש ממנו הושחת העולם".

כלומר, שכל אחד ואחת שלומד ה' בית הבחירה – הרי הוא בונה את ביהמ"ק לכל העולם כולו!

צרכנים בימים אלו לצאת לרחוב, למצוא יהודי ולומר לו: הקשב – אתה צריך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו! וזאת הוא יעשה עי"ז שילמד את החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק.

טוען הוא – שאינו יודע אל"ף בי"ת עדיין, הוא עוד לא יודע את האל"ף בי"ת של יהדותנו? אומרים לו – שכל חשבונות אלו אינם תופסים מקום כאשר אתה צריך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו!

ובאם אינך מבין את החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק בלשון-הקודש – תלמד את תוכן הדברים בלשון אחר, אבל אתה מוכרח לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו!

שכאשר יודעים שכאז"א בונה ביהמ"ק לכל העולם כולו ע"י לימוד החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק – נופלים כל החשבונות שעלולים להיות מהעדר מנוחת הנוף והנפש, שהרי במה נחשבים חשבונות אלו לגבי בניית ביהמ"ק לכל העולם כולו, ש"ממנו הושחת העולם"? ואומרים לכל יהודי שעיי"ז הוא פועל שיהי' "הפכו ימים אלו לשיכון ולשמחה ולמועדים טובים", בגאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו בקרוב ממש.

(משיחת ש"פ מטו"מ ה'תשס"א – בלתי מוגה)

כל השירות דלקמן הם בתרגום תפשי ללה"ק – בעריכת מערכת "יחי המלך" כאשר יהודי לומד ענינים אודות בית המקדש, רואה המי (באם הוא לומד באנגלית, שהרי בעיקר נוגע התוכן, ואפשר ללמוד זאת בכל שפה) איך שהיהודי הולך ברחוב מחרחר או ממלמל משה.

שואל אותו המי: מדוע אתה מחרחר? עונה לו היהודי, שהוא דואג כמה הם המדות של ביהמ"ק.

שזה עי"ז מה שהי' בזמן המן הרשיע, שכאשר הוא הגיע למדדני, ראה שהתענינותו עוסקים בלהט במשהו. וכשישאל במה הם עוסקים, ענו לו שהם עוסקים בסוגיא איך צריך להקריב את העומר (ויק"ד פל"ח, ו);

ישנו כבר ביהמ"ק, כהן ועומר – והדבר היחיד שמדאג אותם הוא, איך להקריב את העומר!

ואודות גזירת המן כלל לא חושבים, ואע"פ שהי' שם גם מדדני, ש"מורדני ידע את כל אשר נעשה", לא רק למטה, אלא גם מה שנעשה למעלה, את גודל המזירה רח"ל, ואע"פ דאנתו היחידה היתה – דיני הקרבת העומר, איי ישנה הרי מזירה על בניי, וצריכים לצום, לומר תהילים וכו' – לזה יהי' זמן אחר, אבל עכשיו הוא מתעסק בלימוד הלכות הקרבת העומר.

עדי"ז עכשיו, שכל הגזירות בטלו כבר, ואין הדבר תלוי אלא בתשובה, אזי מה הוא דואג לא מציקה לו הגלות, משיח כבר בא וישנו כבר ביהמ"ק!

דאנתו היא רק מה הם המדות של ביהמ"ק, לכן הוא לומד מס' מדות. אצלו מצניאות הגלות מלכתחילה לא קיימת.

(משיחת ש"פ מטו"מ, מבח"ח מט"א ה'תשל"ו – בלתי מוגה)

לימוד ה' בלתי הבחירה

כף יהודי יוכל לשאול את משיח אודות בנין ביהמ"ק
.. ואפילו אחרי ביאת משיח גם יצטרכו ללמוד הלכות בית הבחירה –

למרות שמשיח יבנה את ביהמ"ק – יוכל כל יהודי להוסיף איזה פרט כיצד לבנות אותו ע"פ מש"ל בהלכות בית הבחירה להרמב"ם.

עד – שכאשר משיח יבנה את ביהמ"ק, ופרט אחד שמה לא יהי' מתאים למש"ל בהלכות